

ни отъ отровъ, и щеше да обыча вся почтенныя чловѣки, подобно и онъ щеше быти любимъ отъ нихъ: не щеше има това велико богатство, кое му е только бесполезно като песокъ, понеже не знае да го употреби; щеше да е свободенъ отъ всяку другу нужду веселяся сосъ земныя плоды, и не щеше искуси ни едно истинно лишеніе. Нему се чини че совершава сичко що му се яви угодно: но зѣло е далеко отъ даго сотвори: онъ не прави друго, отъ оно-ва що му заповѣдувать дивыя страсти его; всегда е обладанъ отъ сребролюбіе, отъ страхъ и отъ сумненія. Онъ мысли да е владѣтель на сичкія други чловѣки; но не е ни самому себѣ, понеже толики господари и убійцы *) има онъ колики го об-ладавать и отровителны страсти.

Тако разсуждавахъ за Пигмалиона безъ даго бѣхъ видѣль, понеже никой не можеше даго види; гледаше чловѣкъ со страхъ само оныя высоки столпы, кои бѣха днемъ и ноцію окружени отъ войницы кои вардеха, гдѣ се бѣше заключилъ самъ като въ темницу наедно се свое богатство. Сравнявахъ того невидимаго царя со Сезостра кой бѣше толико кротокъ, весель, пріятственъ и любопытенъ да види странны, и только вниматель да слуша секого и да извади отъ чловѣческое сердце истину коя се крываетъ отъ царей. Сезостръ, говорехъ азъ, не боешесе отъ нищо, но ниже имаше отъ що да се бои: онъ се явяше всѣмъ подданныкомъ своимъ като своимъ чадомъ: а той на противъ се бои отъ сичко, и по истинѣ има отъ що да се бои. Той злыи царь е всегда подѣмоненъ на одну страшну

---

*) Целаты.